

CHILDREN'S PICTURE LEAFLET No. 4.

ബാലോപദേശം

ഒരു കാഴ്ച സ്രീകുമാരൻവാട്ടു കനിവു

THE AFRICAN MOTHER.

ഒരു കാപ്രി സ്ത്രീക്കു ഭർത്താവോടുള്ള കനിവു.

കാപ്രികൾ പാക്കുന്ന സിറാലിയോൻ ദേശത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരു ദിവിൽ ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കു ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. നേരം അന്ധമിച്ച് എല്ലാം മൗനമായിരുന്നു, എന്നാൽ കൂടെ കൂടെ ആ ശബ്ദം കെൾക്കാം. തെങ്ങോലകൾ ആടുന്നതല്ലാതെ വേറെ ശബ്ദം കേൾപ്പാനില്ല. ഉടനേ മറ്റൊരു കാപ്രിയും അവിടെ ചെന്നു, അതിവേഗനയോടെ കിടന്നിരുന്ന ആ രോഗിയുമായി പിൻ വരുന്ന സംഭാഷണം കഴിച്ചു.

“എന്താ? തന്റെ കെട്ടിയവൾ കാലത്തേ പോയിട്ടു ഇതുവരെ വന്നില്ലയോ? അവൾ എപ്പോൾ വരും?”

“അവൾ ഇരുട്ടുമുമ്പെ വരുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ അവൾ ഒരേനടയായി പാരിസായ് പാക്കുന്ന സ്ഥലത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ കുറെ ദിവസം മുമ്പെ അവിടെ പോയിരുന്നപ്പോൾ ജീവ വെള്ളത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോടു പറയുന്നതു കേട്ടു. അപ്പോൾ ഇ

നിക്കു നല്ല സുഖവും വെലവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ജീവനുണ്ടാക്കുന്ന വെള്ളം അപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പോലുള്ള ജനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇനിക്കു ആ ആത്മാവശ്യമായിരിക്കുന്നു ആ ജീവ വെള്ളത്തിനായിട്ടു എന്റെ വരണ്ട നാവു കൊരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തോടു കുറെ അപേക്ഷിച്ചു മേടിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ എന്റെ കെട്ടിയവൾ പോയിരിക്കുന്നു. “അവൻ ജീവവെള്ളത്തെ സൗജന്യമായി വാങ്ങട്ടെ” എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം അഞ്ചാറു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. “അദ്ദേഹം വിലക്കല്ല കൊടുക്കുന്നതെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നു” എന്നിങ്ങിനെ ആ ദീനക്കാരൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കിടന്നു.

“ആരോ നടക്കുന്നതുപോലെ കേൾക്കുന്നു. അതാ അവൾ വരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ ദീനക്കാരൻ പദം എഴുന്നീറ്റു അവളെ താല്പ്യത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവൾ കാഞ്ഞാൻ സൗന്ദര്യമില്ലാത്ത കാപ്രി സ്ത്രീ തന്നെ എന്നുവരികിലും, അവളുടെ ഹൃദയം തന്റെ ഭർത്താവിനോടു വളരെ കനിവുള്ളതായിരുന്നു. ഭർത്താ

വിനോദത്തു തന്റെ പക്ഷത്താൽ അവൾ രം നാഴിക ദൂരം തന്റെ കുട്ടിയെയും മുതുകിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നുപോയി. തീരെ ക്ഷീണിച്ചുപോയതിനാൽ അവൾ കുട്ടിയെ വെച്ചുകൊണ്ടു അല്പം കിടന്നു. അപ്പോൾ, രോഗിയായ ഭർത്താവ് കൈ നീട്ടിയുകൊണ്ടു പറയുന്നു. “നീ ആ ജീവ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നോ? ഓരം ചുരക്കുടുക്കയിൽ തന്നെയോ കൊണ്ടു വന്നത്? കുടക്കു മതിയായിരുന്നോ?”

അപ്പോൾ അവൾ അടുത്തു ചെന്നു കുനിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടു “ആ വെള്ളക്കാരൻ ബഹു നല്ലവനും ദയവാനും തന്നെ. ജീവവെള്ളത്തെ പറ്റി പറയുന്ന ഒരു പുസ്തകം അദ്ദേഹം തന്നെയെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വെള്ളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്താലെ തരുവാൻ കഴിയു എന്നും നമുക്കു ആ വെള്ളം കണ്ടു കൂടാ, എന്നും അതിനെ തരുവാൻ അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കും എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നല്ല മനുഷ്യന്റെ ദൈവം ജീവവെള്ളത്തെ കുറിച്ച് ഓരം പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഞാനും അതെ വായിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാറെ, തന്റെ ഭാര്യ താൻ കാത്തിരുന്ന വസ്തുക്കൊണ്ടു വന്നില്ലല്ലോ എന്നുള്ള വിഷാദത്താൽ ആ രോഗി തളച്ചുയെടുത്തു കിടന്നു. അപ്പോൾ അവൾ സാധ്യകൊടുത്ത മരുന്നു തയ്യാറാക്കി കൊടുത്തും വെച്ചു കൂടെയിരുന്ന കാപ്രിയുടെ പക്കൽ സുവിശേഷം കാണിച്ചു പറയുന്നു:—

“ഓരം രണ്ടു അടയാളം വെച്ചിരിക്കുന്നതും നിങ്ങൾക്കു വായിക്കാമോ എന്നു നോക്കുവിൻ”

“അതേ, ഞാൻ സിറാലിയോനിൽ പാത്തിരുന്നപ്പോൾ വെളുത്ത മനുഷ്യരുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു വായിപ്പാൻ പഠിച്ചിരുന്നു.”

ഇങ്ങിനെ കുറെ പ്രയാസത്തോടെ അവൻ യോഹന്നാൻ ൽ അദ്ധ്യായത്തിൽ രക്ഷിതാവു ശമയ് സ്രീയോടു കല്പിച്ച വാക്കുകളെ ഉറക്കെ വായിച്ചു. ദിനക്കാരൻ ശ്രദ്ധയോടു കേട്ടു. അവളും തന്റെ കുഞ്ഞിനെ തൊട്ടിലിൽ കിടത്തിയും വെച്ചു, ശവനമായി കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽകൊരിയ കഞ്ഞി തന്നെയും കുടിപ്പാൻ മറന്നുപോയി.

അന്നു രാത്രി മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവൻ ആ തിരുവചനം വായിച്ചും വെച്ചു അല്പം കിടന്നുറങ്ങി. രാത്രിതോറും

അവൻ ചെന്നു “വെള്ളക്കാരടെ ദൈവം എഴുതിയ പുസ്തകം” എന്നു അവർ പറയുന്നതിൽനിന്നു വായിച്ചുവന്നു.

എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ആ മൂന്നു അജ്ഞാനികൾക്കും കൊടുത്തു. “ജീവ വെള്ളം” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തി കരെ നാൾ കഴിഞ്ഞു ആ സായ്യാഴം ദിനക്കാരനെ കാണാൻ പോയി ദൈവസഹായത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ഫലിച്ചു അവൻ സുഖപ്പെട്ടു വിശേഷിച്ചും, ആ മൂന്നു കാപ്രികളും നീതിക്കായി വിശന്നു ഭാഹിക്കുന്നവരായി കാണപ്പെട്ടു. ചില മാസങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർ തങ്ങൾക്കു പുതുതായി കണ്ടു കിട്ടിയ രക്ഷകനിൽ സന്തോഷമുള്ളവരായി തീർന്നു വെള്ളക്കാരന്റെ രക്ഷകൻ കാപ്രിക്കും രക്ഷകനായി “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ യശ്രൂദനെന്നും ശ്രേക്കനെന്നും ഇല്ല, തന്നെ നോക്കി വിളിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും കർത്താവ എല്ലാവരിലും ഐശ്വര്യവാ

നാകുന്നു” രക്ഷിതാവിന്റെ ഇമ്പമുള്ള വാക്കുകൾ നാം ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. “യാതൊരുത്തനെങ്കിലും ഭാഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടിക്കൂട്ടട്ടെ” ഇത ഇന്നു ഓരോ ചെറിയ കുട്ടിയോടും മുതിർന്നവരോടും ഗുണഭോജിക്കുന്ന സ്നേഹ വചനമാകുന്നു.

അയ്യോ! നമ്മിൽ എത്രയോ പേർ “രംകാപ്രിയെപോലെ “ഇനിക്കിപ്പോൾ സുഖവും ബലവും ഉണ്ട ഇനിക്കു്നതയും കഷ്ടതയും വരുമ്പോൾ ഞാൻ ജീവ വെള്ളത്തിനായിട്ട യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ പോകാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരായിരിക്കുന്നു.” “ദൈവഭക്തി ഞാൻ ആയുസ്സിനും വരുവാനുള്ളതിനും വാഗ്ദത്തമുള്ളതാകുന്നു.” എന്നതിനെ നാം മറന്നുകളയുന്നു. നാം വയസ്സുകുറവോളം ജീവിക്കുമോ. “നാളെ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കരുത എന്തെന്നാൽ ഒരു ദിവസം എത്ര സംഭവിക്കും എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലല്ലോ.”